



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 180

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 august 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
141.	— Lege privind Codul vamal al României	1-16
449.	— Decret pentru promulgarea Legii privind Codul vamal al României	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Codul vamal al României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Secțiunea I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Codul vamal se aplică în mod uniform și nediscriminatoriu pe întreg teritoriul României.

(2) Prevederile cuprinse în prezentul cod se aplică tuturor bunurilor introduse sau scoase din țară de către persoane fizice sau persoane juridice.

Art. 2. — (1) Introducerea sau scoaterea din țară a mărfurilor, a mijloacelor de transport și a oricăror alte bunuri este permisă numai prin punctele de control pentru trecerea frontierei de stat.

(2) La trecerea frontierei de stat, mărfurile, mijloacele de transport și orice alte bunuri sunt supuse vămuirii de către autoritățile vamale.

(3) În punctele de control pentru trecerea frontierei de stat și pe teritoriul țării sunt organizate birouri vamale care funcționează potrivit legii.

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

Art. 3. — În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *reglementări vamale* — dispozițiile cuprinse în prezentul cod, în regulamentul vamal de aplicare a acestuia,

precum și în alte acte normative care cuprind prevederi referitoare la domeniul vamal;

b) *persoană* — persoană fizică sau juridică;

c) *persoană stabilită în România* — o persoană fizică cu domiciliul în România sau o persoană juridică română;

d) *autoritate vamală* — autoritate investită pentru aplicarea reglementărilor vamale;

e) *birou vamal și punct vamal* — unități ale autorității vamale în care pot fi îndeplinite, în totalitate sau în parte, formalitățile prevăzute de reglementările vamale;

f) *statut vamal* — încadrarea unei mărfi ca marfă românească sau străină;

g) *mărfuri românești* — mărfuri obținute cu respectarea condițiilor de origine prevăzute în prezentul cod;

h) *mărfuri străine* — altele decât cele definite la lit. g);

i) *drepturi de import* — taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri;

j) *drepturi de export* — taxele vamale și orice alte sume care se cuvin statului la exportul de mărfuri;

k) *tarif vamal* — tabel care cuprinde nomenclatura combinată a mărfurilor, taxele vamale exprimate în procente, precum și cele rezultate din aplicarea măsurilor tarifare preferențiale prevăzute în reglementările legale;

l) *datorie vamală* — obligația unei persoane de a plăti drepturile de import sau de export;

m) *debitor vamal* — titularul unei datorii vamale;

n) *supraveghere vamală* — orice acțiune a autorității vamale pentru asigurarea respectării reglementărilor vamale în acest domeniu;

o) *control vamal* — îndeplinirea de către autoritatea vamală a operațiunilor de verificare a mărfurilor, a existenței și autenticității documentelor; examinarea evidențelor financiar-contabile și a altor înscrisuri ale titularilor de operațiuni; controlul mijloacelor de transport; controlul bagajelor și al altor mărfuri transportate sau aflate asupra persoanelor; efectuarea de anchete administrative și alte acțiuni similare, cu scopul de a asigura respectarea reglementărilor vamale și a altor norme aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;

p) *elemente de taxare* — nivelul cotei procentuale prevăzute în tariful vamal, metodele de determinare a valorii în vamă și regulile de origine aplicabile;

r) *destinația vamală a mărfurilor* — plasarea mărfurilor sub un regim vamal, introducerea lor într-o zonă liberă sau antrepozit liber, reexportul acestora în afara teritoriului României, distrugerea sau abandonul în favoarea statului;

s) *declarație vamală* — actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

t) *declarant* — persoana care întocmește și depune declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia este întocmită declarația vamală de către mandatar sau comisionar;

u) *liber de vamă* — actul prin care autoritatea vamală lasă la dispoziția titularului declarației vamale mărfurile

vămuite, în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;

v) *vămuire* — ansamblul de operațiuni efectuate de autoritatea vamală de la prezentarea mărfurilor, a mijloacelor de transport și a oricăror alte bunuri până la acordarea liberului de vamă;

x) *decizie vamală* — orice act al autorităților vamale, privind reglementările vamale, adoptat de acestea, care produce efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane;

y) *bunuri* — mărfuri, vietăți, orice alte produse, precum și mijloace de transport.

CAPITOLUL II

Sistemul instituțional al autorității vamale

Secțiunea I

Structura organizatorică a autorității vamale

Art. 4. — (1) Activitatea autorității vamale se exercită prin:

- a) Direcția Generală a Vămile;
- b) direcțiile regionale vamale;
- c) birourile vamale.

(2) În cadrul birourilor vamale se pot înființa puncte vamale.

(3) Structura Direcției Generale a Vămile se aprobă de către Ministerul Finanțelor, iar cea a direcțiilor regionale, a birourilor și a punctelor vamale, de către Direcția Generală a Vămile.

(4) Autoritatea vamală va avea o siglă ale cărei caracteristici se stabilesc de către Direcția Generală a Vămile.

Art. 5. — (1) Direcția Generală a Vămile are personalitate juridică. Organizarea și funcționarea acesteia se fac prin hotărâre a Guvernului.

(2) Salarizarea personalului din cadrul Direcției Generale a Vămile se stabilește la nivelul prevăzut pentru Ministerul Finanțelor.

(3) Funcțiile specifice utilizate în Direcția Generală a Vămile, în direcțiile regionale, în birourile și în punctele vamale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 6. — (1) Direcțiile regionale, birourile și punctele vamale sunt subordonate Direcției Generale a Vămile.

(2) Birourile vamale de frontieră se înființează prin hotărâre a Guvernului.

(3) Direcțiile regionale și birourile vamale de interior se înființează prin decizia Direcției Generale a Vămile.

Art. 7. — Autoritățile vamale își desfășoară activitatea în sedii proprii sau, atunci când acest lucru nu este posibil, în spații puse la dispoziție fără plată de către deținătorii legali, care, potrivit legii, sunt autorizați să funcționeze în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat.

Secțiunea a II-a

Atribuțiile autorității vamale

Art. 8. — (1) Autoritatea vamală exercită, în cadrul poliției vamale a statului, atribuțiile conferite prin reglementări

vamale, pentru realizarea vămuii bunurilor introduse sau scoase din țară.

(2) Operațiunea de vămuire se efectuează la birourile și punctele vamale de către personalul operativ al autorității vamale, sub îndrumarea și controlul direcțiilor regionale vamale și al Direcției Generale a Vămilelor.

(3) În cazurile și în condițiile prevăzute de regulamentul vamal, operațiunea de vămuire se poate efectua și în alte locuri decât în cele prevăzute la alin. (2).

Art. 9. — (1) Autoritatea vamală are dreptul să efectueze controlul vamal al mijloacelor de transport și al mărfurilor, precum și al bunurilor și valorilor aparținând persoanelor fizice, prezentate la introducerea sau la scoaterea lor din țară.

(2) În cazul în care se refuză prezentarea, autoritatea vamală are dreptul să efectueze controlul vamal, din proprie inițiativă, fără acordul titularului.

(3) Controlul vamal corporal al persoanelor se poate efectua, în cazuri excepționale, atunci când există informații sau prezumpții că se încearcă încălcarea reglementărilor vamale. Cazurile, condițiile și procedurile se stabilesc prin regulamentul vamal.

Art. 10. — (1) Autoritatea vamală, atunci când are informații cu privire la persoanele care, la trecerea frontierei de stat, ar transporta substanțe stupefiante ascunse în corpul lor, poate, pe baza consimțământului acestora, să le supună unui examen de investigare medicală.

(2) În caz de refuz, agentul vamal va solicita parchetului în a cărui rază de competență se află biroul vamal autorizarea pentru examinarea medicală și reținerea persoanei. Rezultatele examinării medicale se prezintă parchetului, în scopul aplicării procedurilor penale.

Art. 11. — Autoritatea vamală are dreptul de a opri mijloacele de transport, folosind semnale formale specifice. Când conducătorii mijloacelor de transport refuză să oprească, pot fi utilizate, pentru imobilizare, și alte modalități prevăzute de lege.

Art. 12. — (1) Agentul vamal are dreptul ca, în vederea efectuării controlului vamal în condițiile legii, să urce la bordul oricăror nave, inclusiv al celor militare, aflate în porturile maritime sau fluviale, precum și în rada acestora.

(2) Comandantul sau, în absența sa, secundul navei comerciale sau militare, este obligat să primească autoritățile vamale, să le însoțească în timpul controlului și să le creeze posibilitatea de a verifica orice loc de pe navă susceptibil de a ascunde bunuri sau valori supuse vămuii.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și aeronavelor comerciale sau militare aflate în aeroporturi, la sosirea sau la plecarea din țară.

Art. 13. — (1) Autoritatea vamală poate controla bunurile supuse vămuii, în orice loc s-ar afla pe teritoriul țării.

(2) În acest scop, autoritatea vamală poate:

a) verifica, în condițiile legii, clădiri, depozite, terenuri și orice alte obiective;

b) preleva, în condițiile legii, probe pe care le analizează în laboratoarele proprii sau agreate, în vederea identificării și expertizării mărfurilor;

c) efectua investigații, supravegheri și verificări în cazurile în care sunt semnalate situații de încălcare a reglementărilor vamale;

d) exercita controlul ulterior la sediul agenților economici asupra operațiunilor de comerț exterior, în scopul verificării respectării reglementărilor vamale;

e) identifica, pe bază de documente, persoanele care se află în raza de activitate a biroului vamal.

Art. 14. — Pentru efectuarea controlului vamal, atunci când este cazul, instituțiile și agenții economici au obligația să pună la dispoziția autorității vamale, fără plată, datele și informațiile pe care le dețin, referitoare la bunurile supuse vămuii. Aceste date și informații vor fi transmise, în scris sau înregistrate pe alt suport material compatibil, în termenul solicitat.

Art. 15. — (1) Organele poștale sunt obligate să prezinte, pentru vămuire, autorității vamale aflate în incinta oficiului poștal, coletele și trimiterile poștale internaționale, cu respectarea normelor poștale.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control, autoritatea vamală nu poate să aducă atingere secretului corespondenței și al trimiterilor poștale.

Art. 16. — (1) Autoritatea vamală își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României, în condițiile stabilite prin prezentul cod.

(2) Organele de poliție, de grăniceri și de control ale Ministerului Finanțelor, atunci când constată încălcări ale reglementărilor vamale, sunt obligate să anunțe de îndată autoritatea vamală cea mai apropiată și să depună, la cererea acesteia, bunurile care au făcut obiectul acelei încălcări.

Art. 17. — (1) În scopul prevenirii încălcării reglementărilor vamale, se instituie o zonă specială de supraveghere vamală, cuprinsă între limita exterioară a mării teritoriale și frontiera de stat, precum și o fâșie de 20 km în interiorul frontierei de stat.

(2) În zona specială de supraveghere vamală, autoritatea vamală, pe lângă controlul vamal obișnuit, efectuează și alte acțiuni specifice, prin înființarea de posturi de supraveghere vamală, permanente sau temporare, fixe ori mobile. Totodată, realizează controale inopinate, urmărește și identifică persoanele suspectate de încălcarea reglementărilor vamale.

(3) Organele de grăniceri și de poliție sunt obligate să acționeze, la cererea și sub indicațiile de specialitate ale autorității vamale, pentru supravegherea efectuată în zona vamală specială.

Secțiunea a III-a

Drepturile și obligațiile autorității vamale

Art. 18. — Direcția Generală a Vămilelor și direcțiile regionale vamale exercită coordonarea, îndrumarea și controlul efectuării operațiunilor de vămuire, realizate de către birourile și punctele vamale, asigurând aplicarea uniformă a reglementărilor vamale.

Art. 19. — Birourile și punctele vamale sunt unități operative care efectuează operațiunile de vămuire a bunurilor

și supravegherea vamală în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările vamale.

Art. 20. — Autoritatea vamală comunică, la cererea ministerelor și a altor instituții centrale, precum și a Băncii Naționale a României, date privind operațiunile vamale necesare activității acestora.

Secțiunea a IV-a
Personalul vamal

Art. 21. — (1) Personalul vamal cuprinde salariați încadrați în sistemul instituțional al autorității vamale.

(2) Funcțiile specifice ale personalului vamal sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 22. — Condițiile de încadrare, de promovare, de desfacere a contractului individual de muncă, precum și alte norme specifice în executarea contractului individual de muncă se stabilesc în statutul personalului vamal.

Art. 23. — Personalul vamal poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne, ecusoane distincte și, după caz, echipament de protecție, care se atribuie gratuit. Modelul și durata de întrebuințare a acestora se vor stabili prin statutul personalului vamal.

Art. 24. — (1) Agenții vamali își exercită atribuțiile în cadrul operațiunilor de vămuire și supraveghere vamală numai pe baza legitimațiilor de serviciu, în care sunt înscrise competențele conferite prin normele legale.

(2) Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijin autorităților vamale în exercitarea atribuțiilor care le revin.

Art. 25. — Agenții vamali, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, beneficiază de ocrotirea specială prevăzută de lege pentru ofițerii de poliție.

Art. 26. — Personalul vamal care are dreptul de a purta și de a face uz de armă va fi stabilit de directorul general al Direcției Generale a Vămilelor, cu aprobarea ministrului finanțelor.

Art. 27. — Personalul vamal, indiferent de funcția deținută, este obligat să păstreze confidențialitatea datelor și a operațiunilor efectuate.

Art. 28. — Personalul vamal este obligat să fie loial instituției, să aibă o atitudine corectă și integritate, acționând cu competență și fermitate pentru prevenirea, combaterea și sancționarea încălcărilor aduse reglementărilor vamale.

Art. 29. — La angajarea în serviciu, personalul vamal depune următorul jurământ:

„Jur să respect Constituția și legile țării, să îndeplinesc cu devotament atribuțiile de serviciu și să aplic ferm și imparțial reglementările vamale.“

Art. 30. — Direcția Generală a Vămilelor va organiza cursuri de inițiere în vederea angajării personalului vamal, precum și cursuri de specializare și perfecționare pentru personalul vamal încadrat.

CAPITOLUL III

Relații și informații privind reglementările vamale

Art. 31. — (1) Persoanele interesate au dreptul să solicite, în scris, autorității vamale, relații și informații privind

aplicarea reglementărilor vamale, justificând interesul obținerii acestora prin precizarea operațiunii de comerț exterior ce urmează a fi realizată.

(2) La cerere se anexează, dacă este cazul, documentația cuprinzând principalele caracteristici tehnice și comerciale ale bunurilor care fac obiectul tranzacției, precum și analizele de laborator.

(3) Autoritatea vamală va da relațiile și informațiile cerute, în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 10 zile.

Art. 32. — (1) Informația scrisă privind aplicarea tarifului vamal obligă autoritatea vamală numai în privința clasificării tarifare, dacă formalitățile vamale sunt îndeplinite ulterior datei la care s-a comunicat informația, iar mărfurile sunt identice cu cele menționate în informație. Autoritatea vamală eliberează răspunsul scris, fără plată.

Informația dată va cuprinde temeiul legal și este valabilă atât timp cât reglementarea vamală invocată este în vigoare.

(2) În cazurile când informația furnizată este eronată, autoritatea vamală este obligată ca, de îndată, să o revoce sau să o modifice, comunicând aceasta solicitantului.

CAPITOLUL IV

Principii de bază pentru aplicarea reglementărilor vamale

Art. 33. — Bunurile se introduc sau se scot din țară numai prin birourile vamale. Aceste mărfuri sunt supuse operațiunii de vămuire și rămân sub supraveghere vamală până la acordarea liberului de vamă.

Art. 34. — (1) Bunurile intrate în țară se înscriu, în ordinea sosirii la frontieră, în registrul de evidență, pe baza documentelor de transport și a celor comerciale.

(2) În lipsa documentelor de însoțire, înscrierea mărfurilor se face pe baza constatărilor autorității vamale sau a altor documente prezentate organelor vamale de către cei interesați, din care să rezulte mărfurile care urmează să fie supuse vămuirii.

Art. 35. — (1) Mărfurile și bunurile înregistrate, după intrarea în țară, sunt îndrumate astfel:

a) către biroul vamal stabilit de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat de aceasta;

b) spre o zonă liberă, când mărfurile sunt destinate acesteia.

(2) În caz de forță majoră sau de caz fortuit, la schimbarea destinației stabilite potrivit alin. (1), transportatorul este obligat să sesizeze imediat autoritatea vamală, informând totodată despre eventualele pierderi parțiale sau totale ale mărfurilor.

(3) Când o navă sau o aeronavă aflată în situația prevăzută la alin. (1) este obligată, din motive de forță majoră sau de caz fortuit, să facă o escală sau să staționeze temporar pe teritoriul României, transportatorul este obligat să informeze fără întârziere autoritatea vamală asupra situației intervenite, aceasta stabilind măsurile de supraveghere a

navei sau a aeronavei, precum și a bunurilor transportate de acestea.

Art. 36. — Prevederile art. 35 nu se aplică bunurilor aparținând persoanelor fizice, precum și mărfurilor aflate la bordul navelor sau al aeronavelor care traversează marea teritorială și apele teritoriale sau spațiul aerian al României, fără a avea ca destinație un port sau un aeroport românesc.

CAPITOLUL V

Etape ale operațiunii de vămuire

Secțiunea I

Operațiuni prealabile vămuirii

Art. 37. — Mărfurile sosite la vama de destinație sau la locul stabilit de autoritatea vamală, potrivit art. 35 alin. (1) lit. a), se prezintă autorității vamale de către transportator sau de către titularul operațiunii comerciale ori de către reprezentantul acestuia.

Art. 38. — (1) Mărfurile prezentate biroului sau punctului vamal se află sub supraveghere vamală până la stabilirea regimului vamal și intră în depozit necesar cu caracter temporar.

(2) Autoritatea vamală poate cere depozitarului să constituie o garanție care să asigure plata drepturilor de import.

Art. 39. — Mărfurile aflate în depozit necesar cu caracter temporar pot fi manipulate numai în scopul conservării lor în starea inițială, fără să se modifice caracteristicile sau aspectele tehnice și comerciale.

Art. 40. — În cazurile în care, conform legii, autoritățile competente hotărăsc distrugerea mărfurilor aflate în depozit necesar cu caracter temporar, această operațiune se va efectua pe cheltuiuala titularului operațiunii comerciale, sub supravegherea autorității vamale.

Art. 41. — Mărfurile intră în depozitul necesar cu caracter temporar, pe baza unei declarații sumare.

Art. 42. — Declarația sumară se completează de către depozitar pe formulare-tip și se depune la autoritatea vamală care o înregistrează în registrul de evidență.

Art. 43. — Prevederile art. 41 și 42 nu se aplică bunurilor aparținând călătorilor, precum și celor expediate prin colete poștale.

Art. 44. — (1) Mărfurile care au făcut obiectul declarației sumare pot fi transferate numai în cazurile și în locurile stabilite de autoritatea vamală.

(2) În caz fortuit sau de forță majoră, care impune de îndată transferul, în total sau în parte, al mărfii, operațiunea se poate face cu înștiințarea ulterioară, în aceeași zi, a autorității vamale.

Art. 45. — Autoritatea vamală poate, oricând și în orice împrejurare, să efectueze controlul mărfurilor sau al mijloacelor de transport, cerând descărcarea și dezambalarea mărfurilor.

Art. 46. — Titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia este obligat ca, în termen de 30 de zile de

la depunerea declarației sumare, să solicite autorității vamale plasarea mărfurilor sub un regim vamal.

Secțiunea a II-a

Stabilirea regimului vamal al mărfurilor

Art. 47. — (1) La introducerea sau la scoaterea din țară a mărfurilor prezentate la vamă, autoritatea vamală stabilește un regim vamal.

(2) Regimul vamal cuprinde totalitatea normelor ce se aplică în cadrul procedurii de vămuire, în funcție de scopul operațiunii comerciale și de destinația mărfii.

Art. 48. — (1) Regimurile vamale sunt definitive sau suspensive.

(2) Din categoria regimurilor vamale definitive fac parte:

- a) importul, care constă în introducerea mărfurilor în circuitul economic;

- b) exportul, care constă în scoaterea mărfurilor din țară;

- c) introducerea și scoaterea din țară de bunuri aparținând călătorilor sau altor persoane fizice, necomercianți.

(3) Regimurile vamale suspensive sunt următoarele:

- a) tranzitul mărfurilor;

- b) antrepozitul mărfurilor;

- c) perfecționarea activă a mărfurilor;

- d) transformarea sub control vamal a mărfurilor;

- e) admiterea temporară a mărfurilor;

- f) perfecționarea pasivă a mărfurilor.

Art. 49. — În funcție de felul mărfurilor și de regimul vamal care poate fi utilizat, Direcția Generală a Vămilelor poate decide ca numai unele birouri vamale să fie competente să procedeze la efectuarea vămuirii. Decizia Direcției Generale a Vămilelor se publică în Monitorul Oficial al României.

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

Art. 50. — (1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluia regim.

(2) Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă sau utilizând un procedeu informatic agreat de autoritatea vamală.

(3) Declarația vamală se depune la biroul sau punctul vamal împreună cu documentele prevăzute de reglementările vamale, în vederea acceptării regimului vamal solicitat.

Art. 51. — (1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

Art. 52. — Autoritatea vamală poate aproba titularului operațiunii sau reprezentantului acestuia, la cerere, să efectueze, înainte de depunerea declarației vamale, verificarea felului și a cantității mărfii și să preleveze probe, în vederea întocmirii și depunerii corecte a declarației vamale.

Art. 53. — Declarantul are dreptul să rectifice sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

Art. 54. — Rectificarea sau retragerea declarației vamale se poate face și ulterior începerii controlului fizic al mărfurilor, din inițiativa și pe răspunderea declarantului, dacă acesta, în conformitate cu prevederile art. 52, a cerut verificarea felului și a cantității mărfurilor, iar cererea a fost refuzată, sau dacă deține acte constatatoare, întocmite de organisme neutre prevăzute de lege.

Art. 55. — (1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare și poate cere declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

(2) Autoritatea vamală poate proceda la controlul fizic al mărfurilor, total sau parțial, precum și, dacă este cazul, la prelevarea de probe pentru expertize sau analize de laborator.

Art. 56. — (1) Transportul mărfurilor la locul controlului fizic și manipularea acestora sunt efectuate de declarant pe riscul și pe cheltuiala sa.

(2) Declarantul are dreptul să asiste la controlul fizic al mărfurilor și la prelevarea probelor. La cererea autorităților vamale, declarantul este obligat să prezinte mărfurile pentru control, să le manipuleze și să le dezambaleze, să le reambaleze, precum și să asigure condiții pentru prelevarea probelor.

(3) Cheltuielile privind expertizele și analizele de laborator justificate, precum și costul probelor prelevate se suportă de către declarantul vamal.

Art. 57. — Dacă controlul fizic al mărfurilor se execută parțial, rezultatele acestuia pot fi luate în considerare pentru întreaga partidă de marfă înscrisă în declarația vamală. Declarantul vamal are dreptul să ceară efectuarea controlului total al mărfurilor, când consideră că rezultatul controlului parțial nu este concludent.

Art. 58. — (1) Autoritatea vamală poate lua măsuri de marcarea sau de sigilare a mărfurilor, precum și a compartimentelor din mijloacele de transport în care se află mărfurile.

(2) Marcajele sau sigiliile nu pot fi înlăturate decât de autoritatea vamală sau cu permisiunea acesteia, cu excepția cazului fortuit sau de forță majoră, când operațiunea este necesară pentru a salva integritatea mărfurilor sau a mijloacelor de transport. În această situație, autoritatea vamală va fi înștiințată în aceeași zi, justificându-se, prin orice mijloc de probă, măsura luată.

Art. 59. — (1) Autoritatea vamală acordă liberul de vamă după efectuarea vămuirii, dar poate dispune eliberarea mărfii și după depunerea documentelor de plată.

(2) Când regimul vamal prevede plata unor drepturi de import ori depunerea unei garanții, liberul de vamă se

acordă numai după îndeplinirea acestor obligații, în condițiile și modalitățile prevăzute în prezentul cod.

Art. 60. — Autoritatea vamală poate utiliza o procedură simplificată pentru prezentarea și declararea mărfurilor, în cazurile și în condițiile stabilite în regulamentul vamal.

Art. 61. — (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale convenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale.

(4) Diferențele în plus se restituie titularului în termen de 30 de zile de la data constatării.

(5) Diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi.

(6) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sezeze organele de urmărire penală.

(7) Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.

Secțiunea a IV-a

Comisionari în vamă

Art. 62. — (1) Operațiunile de prezentare a mărfii, depunerea declarației vamale — sumară și în detaliu —, precum și păstrarea și manipularea mărfurilor în depozit pot fi efectuate, cu autorizarea Direcției Generale a Vămilei, și de persoanele juridice române care au calitatea de comisionar în vamă.

(2) Comisionarii în vamă pot avea în obiectul lor de activitate și operațiuni de expediții și transport internațional de mărfuri supuse vămuirii.

Art. 63. — Condițiile de autorizare și de funcționare se stabilesc prin regulamentul vamal.

CAPITOLUL VI

Regimurile vamale definitive*Secțiunea I***Importul**

Art. 64. — (1) Importul constă în intrarea în țară a mărfurilor străine și introducerea acestora în circuitul economic.

(2) La importul mărfurilor, autoritatea vamală realizează procedura de vămuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import, aplicând și măsurile de politică comercială.

Art. 65. — Taxele vamale de import se determină pe baza Tarifului vamal de import al României, care se aprobă prin lege.

Art. 66. — (1) Tariful vamal de import al României se elaborează pe baza nomenclurii combinate a mărfurilor.

(2) Taxa vamală este exprimată în procente și se aplică la valoarea în vamă a mărfurilor, exprimată în lei.

Art. 67. — (1) Taxele vamale aplicabile sunt cele prevăzute la data înregistrării declarației vamale de import.

(2) În situația în care, ulterior înregistrării, în timpul efectuării procedurii de vămuire, până la acordarea liberului de vamă, intervin taxe vamale preferențiale, titularul operațiunii comerciale sau reprezentantul acestuia va solicita autorității vamale aplicarea taxei vamale corespunzătoare regimului preferențial.

Art. 68. — (1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin *tratament tarifar favorabil* se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar.

Art. 69. — Prin lege se stabilesc cazurile în care, din motive și împrejurări speciale, se acordă scutiri de drepturi la importul de mărfuri.

Art. 70. — (1) Guvernul, în cazuri temeinic justificate, la propunerea Ministerului Finanțelor și a Ministerului Industriei și Comerțului, poate aproba, cu caracter temporar, excepții sau reduceri de taxe vamale pentru unele categorii de mărfuri.

(2) Excepțiile și reducerile de taxe vamale, aprobate potrivit alin. (1), se stabilesc în mod nediscriminatoriu față de importatori sau de beneficiari, indicându-se în mod expres codul tarifar al mărfurilor.

Art. 71. — Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.

Art. 72. — Regulile generale și notele explicative de interpretare a nomenclurii mărfurilor prevăzute în Tariful vamal de import al României sunt cele din Convenția internațională a Sistemului armonizat de descriere și codificare

a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România este parte.

Art. 73. — Direcția Generală a Vămileor, ținând seama de practica internațională în materie, stabilește regulile specifice aplicabile clasificării mărfurilor prevăzute în nomenclatura combinată.

Art. 74. — (1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

a) mărfuri produse în întregime într-o țară;

b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 75. — În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 76. — Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

Art. 77. — (1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

c) costul asigurării pe parcursul extern.

(3) Transformarea în lei a valorii în vamă se face la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României. Acest curs de schimb se utilizează pe toată durata săptămânii următoare, pentru declarațiile vamale înregistrate în cursul acelei săptămâni.

(4) Atunci când determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, cu condiția să constituie o garanție bănească sau bancară, acceptată de autoritatea vamală.

(5) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea de vămuire fiind considerată încheiată.

Art. 78. — (1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

Art. 79. — (1) În cazul în care nu s-a aplicat un tratament tarifar preferențial, deoarece importatorul nu a prezentat certificatul de origine a mărfurilor, titularul operațiunii are dreptul să solicite restituirea taxelor încasate în plus.

(2) Cererea de restituire este acceptată, dacă a fost depusă în termenul de valabilitate a certificatului de origine prevăzut în acordurile internaționale prin care s-a stabilit regimul tarifar preferențial la care România este parte.

(3) Certificatele de origine a mărfurilor, care sunt prezentate autorității vamale după expirarea termenului la care face trimitere alin. (2), pot fi acceptate, dacă titularul operațiunii dovedește că nerespectarea termenului este datorată unor circumstanțe excepționale.

(4) Autoritatea vamală poate accepta certificatele de origine a mărfurilor, dacă termenul de prescripție a datoriilor statului nu a fost împlinit, iar mărfurile respective au fost prezentate autorității vamale și au făcut obiectul unei declarații vamale înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (2).

Art. 80. — Sunt exceptate de la plata taxelor vamale de import:

a) produsele de pescuit maritim și oceanic și alte produse extrase din marea teritorială a unei țări de navele înmatriculate în România și care navighează sub pavilion român;

b) bunurile obținute din produsele prevăzute la lit. a) la bordul unei nave-fabrică ce îndeplinește condițiile de înmatriculare în România și de navigație sub pavilion român.

Secțiunea a II-a

Exportul

Art. 81. — (1) Regimul de export constă în scoaterea definitivă a mărfurilor românești de pe teritoriul României.

(2) Sunt admise la export mărfurile produse în țară, precum și cele importate anterior, cu excepția mărfurilor care sunt supuse unor măsuri de prohibiție sau de restricție în cadrul politicii comerciale.

(3) Regulile de clasificare tarifară prevăzute la importul de mărfuri se aplică și la export.

Art. 82. — Exportatorul de mărfuri scoase definitiv sau temporar din țară este obligat să depună o declarație vamală de export la biroul vamal în raza căruia se află sediul exportatorului sau la locul unde mărfurile sunt ambalate ori încărcate pentru a fi exportate. În cazuri temeinic justificate, declarația vamală poate fi depusă și la un birou vamal de frontieră.

Art. 83. — La exportul de mărfuri nu se încasează taxe vamale.

Art. 84. — Liberul de vamă la export se acordă cu condiția ca mărfurile în cauză să părăsească teritoriul României în aceeași stare în care acestea se aflau în momentul înregistrării declarației vamale de export.

Art. 85. — (1) Mărfurile românești, precum și cele străine care au fost indigenate pot fi exportate temporar, în situația în care urmează a fi reintroduse în țară, fără a fi suferit o modificare, cu excepția uzurii lor normale.

(2) Autoritatea vamală fixează un termen în cadrul căruia mărfurile trebuie să fie reintroduse sau să primească o altă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să permită ca scopul utilizării să fie realizat.

(3) Autoritatea vamală, cu acordul titularului regimului de export, poate scurta sau, în cazuri excepționale, temeinic justificate, poate prelungi termenul inițial.

Secțiunea a III-a

Prohibiții și restricții la import și la export

Art. 86. — (1) Sunt considerate prohibite toate mărfurile al căror import sau export este, potrivit reglementărilor legale, interzis cu orice titlu.

(2) Sunt considerate ca restricționate mărfurile al căror import sau export este supus unor condiții sau îndeplinirii unor formalități speciale.

(3) Atunci când importul sau exportul nu este permis decât cu prezentarea unei autorizații speciale sau a unei licențe, mărfurile sunt prohibite, dacă nu sunt însoțite de un astfel de titlu sau dacă acesta nu este valabil.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică în mod corespunzător și regimurilor vamale suspensive.

Art. 87. — Licențele de import sau de export sunt nominale, transmiterea lor cu orice titlu atrăgând nulitatea lor absolută.

Secțiunea a IV-a

Regimul vamal aplicabil călătorilor și altor persoane fizice

Art. 88. — Călătorii și alte persoane fizice cu domiciliul în țară sau în străinătate pot introduce și scoate din țară bunurile aflate în bagajele personale ori care îi însoțesc, fără a fi supuși taxelor vamale, în condițiile și în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului. Această hotărâre va ține seama de acordurile și de convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 89. — Prevederile art. 88 se aplică și coletelor primite sau trimise persoanelor fizice.

Art. 90. — (1) Pentru bunurile care nu se încadrează în limitele cantitative și valorice prevăzute în hotărârea Guvernului se aplică, la import, tariful vamal de import, iar la export, o taxă vamală unică de 20% aplicată la valoarea în vamă.

(2) Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor și a Ministerului Industriei și Comerțului, poate aproba reduceri sau exceptări de la taxele vamale prevăzute la alin. (1).

(3) Prin hotărâre a Guvernului, prevăzută la art. 88, se vor stabili și normele privind determinarea valorii în vamă a bunurilor introduse sau scoase din țară de către persoanele fizice aflate în situația menționată la alin. (1).

CAPITOLUL VII

Regimurile vamale suspensive*Secțiunea I***Dispoziții comune**

Art. 91. — Regimurile vamale suspensive sunt operațiuni cu titlu temporar, care au drept efect suspendarea plății taxelor vamale.

Art. 92. — (1) Regimul vamal suspensiv se solicită în scris de către titularul operațiunii comerciale. Autoritatea vamală aprobă cererea numai în cazul în care poate asigura supravegherea și controlul regimului vamal suspensiv. Cheltuielile suplimentare ocazionate de acordarea regimului vamal suspensiv vor fi suportate de titularul operațiunii.

(2) Prin aprobarea emisă se fixează termenul pentru încheierea regimului vamal suspensiv.

(3) Prolungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv se face la cererea expresă și justificată a titularului operațiunii, cu aprobarea autorității vamale.

Art. 93. — Titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat.

Art. 94. — Autoritatea vamală cere constituirea unei garanții care să asigure încasarea drepturilor de import ce ar putea fi datorate.

Art. 95. — (1) Regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal.

(2) Autoritatea vamală poate dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul produselor compensatoare sau transformate, obținute în cadrul regimurilor de perfecționare activă sau pasivă și de transformare sub control vamal.

Art. 96. — Titularul regimului vamal suspensiv poate cesiona, cu acceptul proprietarului mărfurilor și cu acordul autorității vamale, drepturile și obligațiile aferente regimului vamal respectiv.

*Secțiunea a II-a***Tranzitul vamal**

Art. 97. — (1) Tranzitul vamal constă în transportul mărfurilor străine de la un birou vamal la alt birou vamal, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială.

(2) Mărfurile vămuite la un birou vamal de interior, în vederea exportului, sunt în tranzit până la biroul vamal de frontieră.

Art. 98. — (1) Regimul de tranzit vamal se încheie atunci când mărfurile și documentele corespunzătoare sunt prezentate la biroul vamal de destinație.

(2) În cazul în care acesta este un birou vamal de interior, la cererea declarantului vamal, mărfurile primesc o altă destinație vamală.

Art. 99. — Titularul regimului de tranzit este obligat să prezinte biroului vamal de destinație mărfurile în stare intactă, cu măsurile de marcare și sigilare aplicate potrivit art. 58, în termenul stabilit de autoritatea vamală.

Art. 100. — În cazul în care există documentele întocmite potrivit convențiilor și înțelegerilor internaționale la care România este parte, autoritatea vamală le acceptă fără să mai emită documente interne.

*Secțiunea a III-a***Antrepozitul vamal**

Art. 101. — (1) Prin *antrepozit vamal* se înțelege locul aprobat de autoritatea vamală, aflat sub controlul acesteia, în care mărfurile pot fi depozitate. În aprobarea dată de autoritatea vamală se stabilește și termenul în cadrul căruia titularul de antrepozit este obligat să solicite acordarea unui nou regim vamal.

(2) În antrepozitul vamal se permite intrarea mărfurilor străine, înainte ca ele să fie supuse obligației de plată a datoriei vamale sau unor măsuri de politică comercială, precum și a mărfurilor românești vămuite, care sunt depozitate până la expedierea lor în străinătate.

Art. 102. — (1) Antrepozitul vamal poate fi public sau privat.

(2) Antrepozitul public este destinat depozitării de mărfuri de către orice persoană.

(3) Antrepozitarul este titularul declarației vamale prin care mărfurile sunt plasate în regimul de antrepozit vamal.

(4) Antrepozitul privat este destinat depozitării mărfurilor de către cel căruia îi aparține depozitul.

Art. 103. — (1) Antrepozitele vamale pot fi înființate numai de persoane juridice române, pe baza aprobării date de autoritatea vamală.

(2) Autoritatea vamală stabilește, prin aprobare, și condițiile de organizare și de funcționare a antrepozitului vamal autorizat.

Art. 104. — Deținătorul antrepozitului vamal este administratorul și gestionarul mărfurilor depozitate în acesta și are, față de autoritatea vamală, următoarele obligații:

a) să îndeplinească condițiile de organizare și de funcționare a antrepozitului vamal, stabilite în aprobare;

b) să asigure supravegherea mărfurilor, astfel încât să nu fie posibilă sustragerea acestora de sub controlul vamal;

c) să respecte normele privind conservarea mărfurilor depozitate.

Art. 105. — Autoritatea vamală poate cere deținătorului de antrepozit să constituie o garanție care să asigure plata drepturilor de import pentru mărfurile nevămuite, aflate în antrepozit.

Art. 106. — (1) Deținătorii de antrepozite și antrepozitarii sunt obligați să țină o evidență operativă, în forma stabilită de autoritatea vamală, a mărfurilor aflate în antrepozit.

(2) Înscrierea în evidența operativă se face imediat ce mărfurile au fost introduse în depozit.

Art. 107. — În antrepozitele vamale pot fi depozitate și mărfuri care sunt supuse operațiunilor specifice regimului de perfecționare activă sau de transformare sub control

vamal. Aceste mărfuri fac obiectul regimurilor vamale corespunzătoare și nu al regimului de antrepozit vamal.

Art. 108. — (1) În perioada de antrepozit vamal nu pot fi efectuate alte operațiuni decât cele de ambalare, de marcare sau de testare în vederea pregătirii pentru vânzare, care, în prealabil, au fost aprobate de autoritatea vamală.

(2) În vederea efectuării operațiunilor menționate la alin. (1), mărfurile pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal.

Art. 109. — Autoritatea vamală poate permite ca mărfurile aflate într-un antrepozit vamal să fie transferate în alt antrepozit vamal.

Art. 110. — Pentru mărfurile scoase din antrepozitul vamal și vămuite la import, cheltuielile de antrepozitare, inclusiv cele de conservare, nu se adaugă la valoarea în vamă.

Secțiunea a IV-a

Perfecționarea activă

Art. 111. — (1) Regimul de perfecționare activă constă în supunerea, pe teritoriul României, la una sau mai multe operațiuni de transformare sau prelucrare a:

a) mărfurilor străine destinate a fi reexportate în afara teritoriului vamal al României, sub formă de produse compensatoare, fără a face obiectul încasării drepturilor de import sau al măsurilor de politică comercială;

b) mărfurilor importate, introduse în circuitul economic, dacă ele sunt exportate în afara teritoriului României sub formă de produse compensatoare.

(2) Regimul de perfecționare activă prevăzut la alin. (1) lit. b) se efectuează cu încasarea drepturilor de import și restituirea acestora la efectuarea exportului.

Art. 112. — În regimul de perfecționare activă se pot face următoarele operațiuni:

a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea și adaptarea lor la alte mărfuri;

b) transformarea mărfurilor;

c) repararea mărfurilor, inclusiv remontarea în forma inițială;

d) utilizarea unor mărfuri, care, deși nu se regăsesc în produsele compensatoare, permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar dacă ele dispar total sau parțial în timpul folosirii lor.

Art. 113. — (1) Produsele compensatoare sunt rezultatul obținut în urma procesului de perfecționare.

(2) Mărfurile echivalente sunt mărfurile românești utilizate în locul mărfurilor de import pentru fabricarea produselor compensatoare.

(3) Rata de randament reprezintă cantitatea sau procentajul de produse compensatoare obținute în urma procesului de perfecționare activă a unor cantități determinate de mărfuri importate.

Secțiunea a V-a

Transformarea sub control vamal

Art. 114. — Regimul de transformare sub control vamal permite folosirea, pe teritoriul României, fără plata drepturilor de import și fără aplicarea de măsuri de politică comer-

cială, de mărfuri străine pentru a fi supuse unor operațiuni care le transformă felul sau starea inițială. Produsele rezultate, numite produse transformate, se introduc în circuitul economic, cu plata drepturilor de import.

Art. 115. — Aprobarea de transformare sub control vamal se acordă de autoritățile vamale, la cererea persoanei care efectuează operațiunea.

Art. 116. — (1) Pentru mărfurile netransformate sau aflate într-un stadiu intermediar de transformare, care se importă, elementele de taxare sunt cele în vigoare în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care termenul de încheiere a operațiunii de transformare a mărfurilor, stabilit în aprobare, nu este respectat.

Art. 117. — (1) Drepturile de import la care sunt supuse produsele transformate se calculează potrivit unui tratament tarifar preferențial, nu numai atunci când acesta este prevăzut în momentul importului, ci și dacă acesta era prevăzut pentru mărfurile care urmau a fi transformate la data înregistrării declarației vamale de plasare sub regimul vamal.

(2) Tratamentul preferențial la care se face referire în alin. (1) se aplică și în cazul în care acesta este prevăzut pentru produse identice cu produsele transformate.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul contingențelor tarifare și al plafoanelor tarifare, dar numai dacă acestea sunt prevăzute pentru produsele transformate, nu și pentru produsele identice cu acestea.

Art. 118. — Lista mărfurilor care pot fi plasate în regim de transformare sub control vamal este stabilită prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a VI-a

Admiterea temporară

Art. 119. — Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul României, cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import și fără aplicarea măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate a fi reexportate în aceeași stare, cu excepția uzurii lor normale.

Art. 120. — (1) Autoritatea vamală fixează un termen în cadrul căruia mărfurile trebuie să fie reexportate sau să primească o nouă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să permită ca scopul utilizării să poată fi realizat.

(2) Autoritatea vamală, cu acordul titularului regimului de admitere temporară, poate scurta sau, în cazuri excepționale, temeinic justificate, poate prelungi termenul inițial.

Art. 121. — (1) În cazul mărfurilor plasate sub regim de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe vamale, quantumul taxelor vamale se încasează în proporție de 3% din suma care se datora, dacă mărfurile ar fi fost importate. Quantumul se calculează pentru fiecare lună sau fracțiune de lună a duratei în care mărfurile se află sub regim de admitere temporară, fără a putea depăși quantumul datorat în cazul în care aceleași mărfuri ar fi fost importate.

(2) În cazul în care titularul regimului de admitere temporară cesionează operațiunea, fiecare titular achită

drepturile de import aferente perioadei de utilizare a bunului. Când, în cazul aceleiași luni, utilizarea s-a făcut de către ambii titulari, drepturile de import se achită de către cedent.

Art. 122. — (1) În cazul în care mărfurile aflate în regim de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import sunt importate, elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import.

(2) Pentru mărfurile plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și care, ulterior, se importă, cuantumul constă în diferența dintre sumele încasate potrivit art. 121 și sumele calculate potrivit alin. (1).

Secțiunea a VII-a

Perfecționarea pasivă

Art. 123. — (1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri românești în afara teritoriului țării, în vederea supunerii acestora unor operațiuni de transformare sau de prelucrare și, ulterior, a importului produselor astfel rezultate, cu exonerarea totală sau parțială de drepturi de import.

(2) Exportul temporar de mărfuri românești, în vederea perfecționării pasive, este supus aceluiași măsuri de politică comercială care se aplică exportului definitiv de mărfuri.

Art. 124. — Nu pot fi plasate sub regim de perfecționare pasivă mărfurile care:

a) prin exportul lor ar da naștere la rambursări sau restituiri de drepturi de import;

b) înaintea exportului, au fost importate, în exonerare totală de drepturi de import, pentru a fi utilizate într-un anumit scop.

Art. 125. — (1) Autoritatea vamală fixează termenul în care produsele compensatoare vor fi reimportate. La cererea titularului aprobării, autoritatea vamală, în cazuri temeinic justificate, poate prelungi termenul inițial.

(2) În aprobare, autoritatea vamală stabilește rata de randament sau metoda de determinare a acesteia.

(3) Produsele compensatoare sunt produsele rezultate în urma procesului de perfecționare pasivă.

(4) Rata de randament reprezintă cantitatea sau procentajul de produse compensatoare, obținută dintr-o cantitate determinată de mărfuri supuse procesului de perfecționare pasivă.

CAPITOLUL VIII

Alte destinații vamale

Secțiunea I

Zone libere

Art. 126. — (1) În zonele libere, mărfurile străine sunt considerate, din punct de vedere al aplicării drepturilor de import și al măsurilor de politică comercială la import, ca mărfuri care nu sunt situate pe teritoriul României atât timp cât nu sunt importate. Acestea nu pot fi plasate sub un alt

regim vamal și nici nu pot fi folosite sau consumate în alte condiții decât cele prevăzute de reglementările vamale.

(2) Mărfurile românești pot fi introduse în zonele libere, cu respectarea condițiilor stabilite pentru exportul de mărfuri.

(3) Staționarea mărfurilor în zonele libere nu este limitată în timp.

Art. 127. — Intrarea și ieșirea din zonele libere sunt permise numai prin punctele stabilite de autoritatea vamală. Efectuarea de construcții de orice fel în zona liberă este condiționată de autorizația prealabilă a autorității vamale.

Art. 128. — (1) Perimetrele zonelor libere, punctele de intrare și de ieșire ale acestora, precum și persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies sunt supuse controlului și supravegherii vamale.

(2) Accesul într-o zonă liberă poate fi interzis de autoritatea vamală, dacă persoanele fizice sau juridice nu justifică interesul lor de a desfășura o activitate licită în acea zonă.

(3) Autoritatea vamală are dreptul de a controla mărfurile care intră în zonele libere sau care staționează ori ies din acestea, pe baza documentelor de transport însoțitoare. Marfa se prezintă autorității vamale, la cererea acesteia, de către titularul operațiunii.

Art. 129. — Mărfurile periculoase, mărfurile a căror deținere sau circulație este stabilită prin reglementări speciale, mărfurile susceptibile de a se altera, precum și cele care necesită instalații speciale de depozitare sunt admise în zonele libere numai cu condiția să existe spații sau incinte special echipate pentru primirea și depozitarea lor.

Art. 130. — (1) Mărfurile străine introduse în zonele libere, precum și mărfurile românești și străine aflate în zonele libere și care se scot din țară nu sunt supuse obligației de depunere a declarației vamale.

(2) Pentru mărfurile românești care se introduc în zonele libere, precum și pentru mărfurile românești sau străine aflate în zonele libere și care intră în țară se depun declarații vamale.

Art. 131. — Administrația zonelor libere este obligată:

a) să comunice autorității vamale mărfurile aflate în zona liberă, care sunt supuse drepturilor de import sau de export ori care fac obiectul unor reglementări privind politica comercială;

b) să informeze autoritatea vamală despre activitățile industriale, comerciale și despre orice altă activitate care se desfășoară în zonele libere, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 132. — (1) Pe timpul staționării în zonele libere, mărfurilor străine li se poate acorda unul dintre următoarele regimuri vamale:

a) importul pentru consum sau utilizare în zona liberă; în acest caz, cheltuielile de depozitare și de manipulare efectuate în zona liberă nu se includ în valoarea în vamă;

b) perfecționare activă;

c) transformare sub control vamal;

d) admitere temporară.

(2) Mărfurile străine staționate în zonele libere nu pot fi abandonate sau distruse decât în condițiile legii.

Art. 133. — Mărfurile străine pentru care nu s-au îndeplinit prevederile art. 132 nu pot fi consumate sau utilizate în zonele libere.

Art. 134. — (1) Persoana fizică autorizată sau persoana juridică care exercită o activitate de prelucrare, de transformare, de vânzare, de cumpărare sau de stocare de mărfuri, în zona liberă, este obligată să înființeze și să țină o evidență operativă a mărfurilor, în forma aprobată de autoritatea vamală, și să o pună la dispoziția acesteia pentru control. Mărfurile se înregistrează în aceste evidențe în momentul în care sunt introduse în locurile sau în incintele deținute de o astfel de persoană.

(2) Când în interiorul unei zone libere mărfurile se transbordază dintr-un mijloc de transport în altul, documentele referitoare la o astfel de operațiune se pun la dispoziția autorității vamale.

Secțiunea a II-a

Reexportul mărfurilor străine de pe teritoriul României

Art. 135. — (1) Mărfurile străine aflate pe teritoriul României, care nu au fost vămuite, pot fi reexportate.

(2) Reexportul constă în scoaterea din țară, prin depunerea declarației vamale de reexport, în vederea vămuirii, cu excepția cazului în care măsurile de politică comercială interzic operațiunea.

(3) În cazuri temeinic justificate, mărfurile străine nevămuite pot fi abandonate, cu acordul autorității vamale. Valorificarea mărfurilor abandonate și intrarea lor în circuitul economic se fac potrivit normelor aplicate mărfurilor confiscate, virându-se autorității vamale drepturile de import aferente.

Art. 136. — (1) Mărfurile străine nevămuite, în temeiul dispoziției date de autoritatea competentă, sunt distruse sub supraveghere vamală.

(2) Deșeurile și resturile refolosibile rezultate din distrugerea mărfurilor străine nevămuite primesc un regim vamal corespunzător.

Art. 137. — Normele privind valorificarea și distribuirea venitului obținut prin această operațiune a mărfurilor abandonate, a deșeurilor și a resturilor refolosibile din mărfurile distruse se stabilesc prin regulamentul vamal.

Secțiunea a III-a

Mărfurile exportate și returnate în România

Art. 138. — (1) Mărfurile românești care, după ce au fost exportate în afara teritoriului României, sunt returnate și importate într-un termen de 3 ani, la cererea titularului, sunt exceptate de la plata datoriei vamale, numai dacă la returnare sunt în aceeași stare în care au fost exportate.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data înregistrării declarației vamale de export.

Art. 139. — (1) Mărfurile vămuite la import, care ulterior au fost exportate și sunt returnate în România, beneficiază de prevederile art. 138.

(2) În cazul în care, la import, mărfurile prevăzute la alin. (1) au beneficiat de scutiri sau de taxe vamale reduce, prevederile acestui alineat se aplică, numai dacă la

returnare intră în țară în aceleași condiții ca la importul inițial.

Art. 140. — Prevederile art. 138 se aplică și la returnarea mărfurilor exportate în regim de perfecționare pasivă, dacă acestea revin în țară în aceeași stare în care au fost exportate.

CAPITOLUL IX

Datoria vamală

Secțiunea I

Formarea datoriei vamale

Art. 141. — (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale.

Art. 142. — (1) Datoria vamală ia naștere și în cazul în care mărfurile au fost introduse în țară cu nerespectarea prevederilor art. 35 și ale art. 130 alin. (2).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și la introducerea mărfurilor în țară dintr-o zonă liberă aflată pe teritoriul României.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), devine debitor persoana care a introdus în țară marfa.

(4) Răspund solidar cu acesta și:

a) persoanele care participă la aceasta, cunoscând sau care trebuiau să cunoască aceste neregularități;

b) persoanele care dobândesc sau dețin mărfurile în cauză, care cunoșteau sau trebuia să cunoască aceste neregularități în momentul dobândirii sau deținerii.

Art. 143. — (1) Datoria vamală ia naștere, în cazul în care marfa a fost sustrasă de la supravegherea vamală, din acel moment.

(2) Persoana care a săvârșit fapta de sustragere devine debitor. Răspund solidar cu acesta și:

a) persoanele care au participat la această sustragere și care cunoșteau sau care trebuia să cunoască că mărfurile au fost sustrate de la supravegherea vamală;

b) persoanele care au dobândit astfel de mărfuri și care cunoșteau sau trebuia să cunoască, la data dobândirii sau primirii, că mărfurile au fost sustrate de la supravegherea vamală.

(3) Când sustragerea privește mărfurile care se aflau în depozit necesar cu caracter temporar, răspunde solidar și gestionarul mărfurilor.

Art. 144. — (1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regulamentul vamal sub care au fost plasate;

c) utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care s-au produs situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c).

(3) Debitorul este titularul depozitului necesar cu caracter temporar sau al regimului vamal sub care a fost plasată marfa.

Art. 145. — (1) Pentru mărfurile aflate într-o zonă liberă care dispar, se consumă sau sunt utilizate în alte condiții decât cele prevăzute în reglementările vamale aplicabile în acea zonă, datoria vamală ia naștere din acel moment.

(2) Persoana care a săvârșit vreuna dintre faptele prevăzute la alin. (1) devine debitor. Răspunde solidar și persoana care a cunoscut sau trebuia să cunoască că nu s-au respectat reglementările vamale aplicabile.

(3) Atunci când nu se pot identifica persoanele prevăzute la alin. (2), se consideră debitor ultima persoană cunoscută de autoritatea vamală care a avut posesia mărfii.

Art. 146. — (1) Când, potrivit art. 143 și 144 din prezentul cod, datoria vamală a luat naștere pentru o marfă care beneficiază sau ar fi putut beneficia la import de taxă vamală redusă, suma de plată este cea care rezultă din aplicarea taxei vamale reduse.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și datoriei vamale care se naște pentru deșeurile sau resturile rezultate din distrugerea mărfurilor care beneficiau de taxe vamale reduse.

Art. 147. — (1) Datoria vamală ia naștere și în cazul când se referă la mărfurile prohibite sau cu restricție, de orice natură, la import.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică în cazul introducerii de monede sau bancnote false, precum și de stupefiante și substanțe psihotrope, care urmează a fi distruse.

(3) În cazul infracțiunilor vamale, datoria vamală servește la determinarea temeiului de pornire a urmăririi penale și a pedepselor penale.

(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (3) se aplică în mod corespunzător și contravențiilor vamale.

Art. 148. — (1) Quantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Dacă nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care se naște datoria vamală, momentul luat în considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care face să se nască o datorie vamală. Când, la data constatării, autoritățile vamale dispun de informații din care rezultă că datoria vamală s-a născut într-un moment anterior, quantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare existente la data cea mai îndepărtată ce poate fi stabilită pe baza acelor informații.

Art. 149. — Datoria vamală ia naștere la locul în care s-au produs faptele care au generat-o. Dacă nu se poate determina locul în care a luat naștere datoria vamală, se consideră că acesta este locul în care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc în situația de a genera această datorie.

Art. 150. — (1) În cazul în care o marfă de origine română este scoasă din țară în regim de perfecționare pasivă, pentru mărfurile de origine străină încorporate în acea marfă, care nu beneficiază de un tratament tarifar preferențial în România, se naște o datorie vamală la importul în România al produselor compensatoare. Momentul în care se naște datoria vamală este momentul înregistrării la vamă a declarației vamale de export inițiale a mărfurilor de origine română.

(2) Prevederile art. 141 alin. (2) și (3) se aplică și în cazurile reglementate de alin. (1).

(3) Quantumul drepturilor de import se determină în condițiile prevăzute pentru mărfurile importate provenind din regimul de perfecționare pasivă.

Secțiunea a II-a

Garantarea datoriei vamale

Art. 151. — (1) Autoritatea vamală are dreptul să ceară constituirea unei garanții pentru asigurarea plății datoriei vamale.

(2) Garanția se depune de către debitorul vamal sau, cu acordul autorității vamale, de către o terță persoană.

(3) În cazuri temeinic justificate, pe baza metodologiei elaborate de Direcția Generală a Vămirilor și aprobată de ministrul finanțelor, autoritatea vamală poate acorda scutire de la obligația garantării datoriei vamale.

Art. 152. — (1) Garanția poate fi constituită printr-un depozit bănesc sau printr-o scrisoare de garanție bancară, emisă de o bancă agreată de autoritatea vamală.

(2) Garanția bănească se realizează prin depunerea sumei în lei sau prin remiterea unor instrumente de decontare și titluri de valoare, acceptate de autoritatea vamală.

Art. 153. — (1) Quantumul garanției reprezintă suma exactă a datoriei vamale, în cazul în care aceasta poate fi determinată în momentul în care este dată garanția.

(2) În cazul în care acest quantum nu poate fi determinat, se ia în considerare suma cea mai ridicată a datoriei vamale ce ar rezulta din operațiunea de vămuire.

Art. 154. — (1) Autoritatea vamală, la cererea debitorului vamal, poate permite constituirea unei garanții globale care să asigure plata mai multor datorii vamale.

(2) Quantumul garanției globale date pentru acoperirea unor datorii vamale a căror sumă variază în timp va asigura, în momentul realizării acestor datorii, suma totală de încasat.

Art. 155. — Atunci când, în cursul derulării regimului vamal, autoritatea vamală constată că modalitatea de garanție dată nu mai asigură plata datoriei vamale, poate cere constituirea unei alte garanții. În caz de refuz, autoritatea vamală are dreptul să considere pe cel în cauză ca rău-platnic și să interzică efectuarea altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datorii vamale.

Art. 156. — Debitorul vamal poate solicita restituirea garanției disponibile, după ce datoria vamală a fost achitată, sau poate să consimtă ca aceasta să fie folosită la altă operațiune de vămuire.

Secțiunea a III-a

Evidența și plata datoriei vamale

Art. 157. — Autoritatea vamală evidențiază, în registrele contabile sau în alt suport echivalent, drepturile de import și de export rezultate din datoriile vamale, potrivit planului de conturi și metodologiei în vigoare.

Art. 158. — (1) Debitorul datoriei vamale ia cunoștință despre cuantumul acestei datorii prin declarația vamală acceptată și înregistrată de autoritatea vamală.

(2) În cazul unor diferențe ulterioare sau în situația încheierii din oficiu, fără declarație vamală, a unui regim vamal suspensiv, debitorul vamal ia cunoștință despre cea nouă datorie pe baza actului constatator întocmit de autoritatea vamală.

(3) Declarația vamală și actul constatator sunt titluri executorii care se onorează de către societatea bancară, fără accept, poprire și validare.

Art. 159. — (1) Datoria vamală se achită înainte de liberul de vamă, în cazul regimurilor vamale definitive, precum și în cazul când regimul vamal suspensiv se încheie în termen.

(2) Pentru regimul vamal suspensiv care nu se încheie în termen, datoria vamală devine exigibilă și se stinge prin executarea de către autoritatea vamală a garanției constituite.

Art. 160. — Pentru datoriile vamale constatate ulterior liberului de vamă, Direcția Generală a Vămilelor poate acorda amânări și eșalonări de plată în termenul legal de prescripție, potrivit reglementărilor existente în domeniu.

Art. 161. — În cazul mărfurilor reținute de autoritatea vamală sau al celor pentru care s-a solicitat restituirea datoriei vamale aferente, achitarea datoriei vamale se suspendă până la stabilirea definitivă a regimului juridic al acestor mărfuri.

Art. 162. — Pe baza depunerii în avans, de către debitorul vamal, a unui depozit la vedere în contul autorității vamale, aceasta poate, în limita valorică a acestui depozit, să încaseze datoriile vamale.

Art. 163. — (1) Datoria vamală poate fi achitată și de o terță persoană pentru și în numele debitorului, din poziția acestuia.

(2) Debitorul vamal poate să efectueze oricând plata anticipată a datoriei vamale.

Art. 164. — În caz de neachitare a datoriilor vamale la scadență, autoritatea vamală va folosi toate mijloacele de executare silită, încasând și majorările de întârziere prevăzute de lege.

Secțiunea a IV-a

Stingerea datoriei vamale

Art. 165. — (1) Datoria vamală se stinge prin:

- a) plata acesteia;
- b) renunțarea la încasare, atunci când se constată că este nedatorată;

c) anularea ca o consecință a anulării declarației vamale;

d) împlinirea termenului de prescripție extinctivă;

e) insolvabilitatea debitorului, constatată pe cale judecătorească;

f) confiscarea definitivă a mărfurilor;

g) distrugerea mărfurilor din dispoziția autorității vamale sau abandonarea acestora în favoarea statului;

h) distrugerea sau pierderea mărfurilor, datorită forței majore sau cazului fortuit;

i) scăderea cantitativă a mărfurilor, datorită unor factori naturali, pentru partea corespunzătoare procentului de scădere.

(2) Stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. g) — i) operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă.

CAPITOLUL X

Plângeri și contestații vamale

Secțiunea I

Plângeri

Art. 166. — În cadrul aplicării reglementărilor vamale, atunci când autoritatea vamală emite acte care pot leza drepturile și interesele legitime ale persoanelor fizice sau juridice care efectuează operațiuni supuse vămuirii, acestea se pot adresa cu plângeri împotriva aceluia act.

Art. 167. — (1) Plângerea se adresează autorității vamale care a emis actul prevăzut la art. 166, iar aceasta este obligată să analizeze și să comunice petiționarului rezultatul.

(2) Autoritățile vamale sesizate cu plângerea sunt obligate să o soluționeze și să comunice rezultatul în termen de 30 de zile de la data înregistrării plângerii.

Secțiunea a II-a

Contestații

Art. 168. — Persoanele fizice sau juridice care sunt nemulțumite de soluționarea plângerii de către autoritatea vamală se pot adresa cu contestații la direcția regională vamală ierarhic superioară, în termen de 15 zile de la comunicarea soluționării plângerii.

Art. 169. — (1) La soluționarea contestației, directorul direcției regionale vamale va ține seama de avizul emis de o comisie de specialiști, formată din:

- a) un consilier juridic al direcției regionale vamale;
- b) un specialist în probleme vamale din direcția regională vamală;
- c) un specialist în operațiuni de comerț exterior, desemnat de președintele camerei județene de comerț și industrie.

(2) Decizia va fi dată în termen de 30 zile de la data înregistrării contestației.

Art. 170. — Decizia directorului direcției regionale vamale poate fi contestată la Direcția Generală a Vămilelor, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 171. — (1) La soluționarea contestației, directorul general al Direcției Generale a Vămirilor va ține seama de avizul emis de o comisie formată din:

- a) un consilier juridic al Direcției Generale a Vămirilor;
- b) un specialist în probleme vamale din Direcția Generală a Vămirilor;
- c) un reprezentant al Asociației Naționale a Exportatorilor și Importatorilor din România.

(2) Decizia va fi dată în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației.

Art. 172. — Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămirilor poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă.

Art. 173. — (1) Secretariatul comisiilor va fi asigurat de către direcțiile regionale vamale, respectiv de către Direcția Generală a Vămirilor.

(2) În bugetul anual al Direcției Generale a Vămirilor se vor prevedea, la capitolul „Cheltuieli”, sumele necesare plății daunelor civile și a cheltuielilor de judecată.

Art. 174. — Taxele de timbru pentru contestațiile și căile de atac în materie vamală sunt de 1% din cuantumul taxelor vamale, dar nu mai puțin de 10.000 lei.

CAPITOLUL XI

Sancțiuni

Secțiunea I

Infrațiuni

Art. 175. — Trecerea peste frontieră prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal de mărfuri sau de alte bunuri constituie infracțiunea de contrabandă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 176. — Trecerea peste frontieră, fără autorizație, a armelor, munițiilor, materiilor explozive sau radioactive, produselor și substanțelor stupefiante și psihotrope, precursorilor și substanțelor chimice esențiale, produselor și substanțelor toxice constituie infracțiunea de contrabandă calificată și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare.

Art. 177. — Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale, care se referă la alte mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă, constituie infracțiunea de folosire de acte nereale și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 178. — Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale, de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 179. — Faptele prevăzute la art. 175–178, săvârșite de una sau de mai multe persoane înarmate ori constituite în bandă, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 180. — Dacă faptele prevăzute la art. 175–179 sunt săvârșite de angajați sau reprezentanți ai unor persoane juridice care au ca obiect de activitate operațiuni de import-export ori în folosul acestor persoane juridice se poate aplica și interdicția exercitării ocupației, potrivit art. 64 din Codul penal, republicat.

Art. 181. — Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 175–179 se pedepsește.

Art. 182. — În cazul în care trecerea peste frontieră a unor anumite mărfuri sau bunuri constituie infracțiuni cuprinse în alte legi, fapta se pedepsește în condițiile și cu sancțiunile prevăzute în acele legi, dacă sunt mai aspre.

Art. 183. — Când mărfurile sau alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii nu se găsesc, infractorul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Secțiunea a II-a

Contravenții

Art. 184. — Faptele care constituie contravenții la reglementările vamale, procedura de constatare și de sancționare a acestora se stabilesc prin regulamentul vamal aprobat de Guvern.

Art. 185. — (1) Contravențiile vamale săvârșite în incintele vamale și în locurile unde se desfășoară operațiuni sub supraveghere vamală se constată și se sancționează de către autoritatea vamală.

(2) În cazul în care contravențiile vamale sunt constatate de organele de poliție sau de alte organe cu atribuții de control, în alte locuri decât cele prevăzute la alin. (1), acestea au obligația de a prezenta de îndată actele constatatoare la autoritatea vamală cea mai apropiată, împreună cu bunurile care fac obiectul contravenției.

(3) După verificarea încadrării faptei în reglementările vamale, autoritatea vamală aplică, dacă este cazul, amenda și dispune reținerea bunurilor în vederea confiscării.

(4) Sancțiunea contravențională a amenzii poate fi aplicată și persoanelor juridice.

Art. 186. — În măsura în care în prezentul cod și în alte reglementări vamale nu se dispune altfel, contravențiilor vamale li se aplică normele și dispozițiile generale privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor privitoare la reducerea amenzii, în cazul plății ei pe loc sau într-un anumit termen.

CAPITOLUL XII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 187. — (1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

Art. 188. — Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.

Art. 189. — Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor, va aproba, prin hotărâre, Regulamentul de aplicare a Codului vamal, care va intra în vigoare la aceeași dată cu prezentul cod.

Art. 190. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentului cod în Monitorul Oficial al României, Guvernul va prezenta Parlamentului, spre adoptare, legea privind statutul personalului vamal.

Art. 191. — Prezentul cod intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României. Pe aceeași dată se abrogă: Codul vamal al Republicii Socialiste România, aprobat prin Legea nr. 30 din 22 decembrie 1978, cu modificările ulterioare; art. 2, 3, 4, 8–36 și punctul I din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994, precum și orice alte prevederi contrare prezentului cod.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 24 iulie 1997.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind Codul vamal al României

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Codul vamal al României și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 23 iulie 1997.
Nr. 449.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.